

מירפסת להריסה – המזרקה כבר נעלמה. במסעדה המזרחית, בתמונה למטה, החלו בהסרת המעקים. שטחי המירפסת מיועדות בעתיד למעבר להולכי-רגל. לא אשקיע יותר יותר בטיילת! אמר השבוע כץ המיואש.

והרעש לא מפריע לאף אחד. ישנם המישה מקומות בטיילת שהתכוונו נתי לפתח. עכשיו אני חושב פעמיים. אני לא רוצה עימותים עם העירייה!

מיסעדת דראגסטור עומדת סגורה כבר כמה חודשים. מיסעדה מצייחה זו עברה כמה גילגולים: הקים אותה רפי שאולי יחד עם שותפו דני לרנר, במשך הזמן יצא שאולי מהשותפות ונשאר רק לרנר. אחר-כך מסר לרנר את הנתי הול לידיו של אלי ארביב, מי שהיה בעלה של הדוגמנית סמדר דרור. ארביב מכר את העסק ליואל נוימן.

המיסעדה תיפקדה בהצלחה במשך כמה שנים, כשבדידה רשיון. כשנכנס נוימן לעסק, הגיע לפתח פקח מהעירייה וגילה פגם – מירפסת הקטנה נסגרה. נוימן היה צריך רשיון על שמו ולא להסתמך על רשיון קודמו. הוא גם טען שלא הוא בנה את המירפסת הסגורה, אלא קיבל את העסק כמו שהוא מהבעלים הקודמים. לנוימן לא עזרו השינועים. הרי עיריה סגרה את מיסעדה ונוימן עובד היום בקפיטריה של המחשבוני לצרכן. שבדינגוף סנטר.

המישטרה "פחדה"

רם עד מועדון אפוקליפסה, שניפתח בקול רעש גדול ואיים להיות המקום בהא הידיעה של חייה הלילה בתל-אביב לא פסחו הצרות. המועדון נפתח בהשקעה של מאות אלפי דולרים מבלי שיהיה בידיו הרשיון – כמו מרבית העסקים והמועדונים בתל-אביב. אמרו שהרעש שם מפריע את מנוחת השכנים ואין מספיק מקומות חנייה לרכב.

מוריס-בן-שושן, מבעלי המועדון, טוען: אני עדיין לא רגיל לבידור קרטיה בארץ. השגתי עבור העירייה את כל האישורים. השגתי הסכמים עם השכנים, שכרתי מיגרשר חנייה. בעירייה פחדו מהמקום ביגלל השותפים הקודמים שהיו ב"אפוקליפסה. המישטרה פחדה ולא אישרה את הרשיון. היו מוכנים לעשות לנו מיבחן למשך ארבעה חודשים. כדי לראות איך יתפתח המקום. עכשיו נתנו לנו אורכה עד חודש ספטמבר."

ראש עיריית תל-אביב, שלמה להט, ידוע כאדם האוהב ומכבד את החוקים הכתובים. ביקשנו לשמוע את תגובת העירייה וגירסתה בקשר לסגירות,

להריסת ולאיימתן רשיונות. דובר העירייה, רוני רימון, אישר בגאווה כי מעולם לא טופלו חריגות בנייה במדינת ישראל, כפי שנהגת העירייה בתקופה האחרונה.

אמר רימון: "אני זוכר בדיוק את ביקורו של ראש העירייה במיסעדה סוקיאקי צייץ אמר אז לג'קי רונן – אני לא אתן לך לפתוח את המיסעדה, אם לא תעמוד בתנאים החוקיים הנדרשים, כולל הסרת חריגות הבנייה! החריגות שלו היו מוגזמות, וזאת עוד מילה עדינה. הוא פשוט ציפץ על האוהרות שלנו וזרז בצורה פרועה ממש. זוהי אחת החוצפות הגדולות של אנשים אשר בנו בתל-אביב."

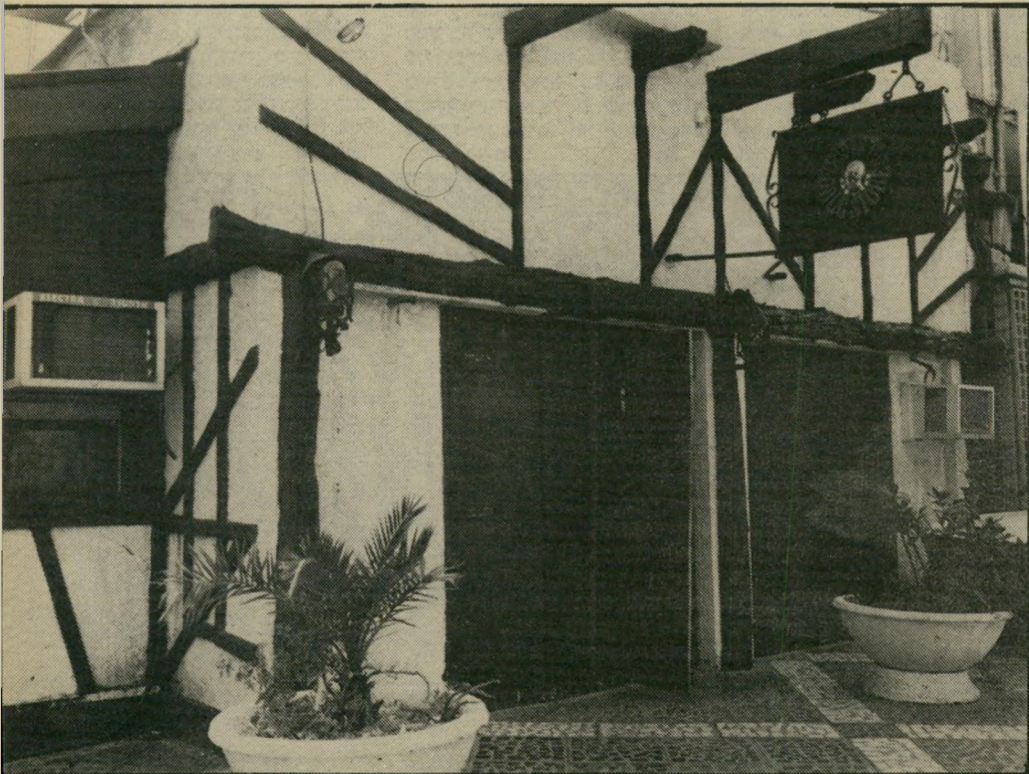
גם מנפרד כץ חרג כבניתי, ולכן אין ברירה אלא להרוס את המירפסת שהוא בנה."

לשאלת העולם הזה, אם אין העירייה נוהגת מדיניות של איפה ואיפה, כאשר היא מעלימה עין לגבי עסקים מסויימים, כמו מיסעדתו של רפי שאולי, תל-אביב הקטנה, שגם בה יש חריגות בנייה, עונה רוני רימון: "החריגה של המיסעדה תל-אביב הקטנה מתבטאת בכך שהיא נבנתה על שטח שעתידי להיות בעוד כמה שנים כביש, במיסגרת התוכנית של הרחבת רחוב הירקון. המירפסת של המיסעדה נמצאת בחלקה על אותו שטח."

אני יודע כי יש התחייבות מצד רפי שאולי, שכבוא העת, כאשר ירחיבו את הכביש, הוא יצמצם את המירפסת. המיסעדה הזאת נבנתה לפני כ-10 שנים, ואז מכל מיני סיבות, לא הקפידו כל-כך כמו היום, לכן לא נהגו בהם בכל חומרת הדיון. היום, נטפל בכל ענייה באותה המהירות והחומרה כמו עם ג'קי רונן. גם את הפרגוד של קפה מילאנו הרסנו, כי אסור שם לשבת בחוץ – זוהי חריגה."

המזל שהיה תל-אביב הקטנה, אין כנראה למנפרד כץ. את המקום שבו עומדות מירפסת מיסעדותיו מתכוננת העירייה להפוך למקום המיועד להולכי-רגל. העירייה לא תמתין עד שהטיילת תהיה צפופה מאוד, כדי לאפשר להולכי-רגל ללכת בניחותה. בנייתם ממשיכים לצוץ בתל-אביב עסקים כמו מועדונים ומיסעדות יוקרה. בעלי העסקים משקיעים בהם הון-ענק, מבלי שיינתן להם רשיון לעסק, וחיים תחת האיום שיום אחד ייאלצו להרוס את עיסקיהם. קולור-סיאום נפתח ללא רשיון, וכן גם הבית ברחוב ש"ס. מה יהיה גורלם וגורל חיי הלילה של תל-אביב?

נירה גל

אישרה לבעליה החדשים רשיון הפעלה בגלל חריגות בנייה מבפנים. מסעדה זו היתה אחת המיסעדות היוקרתיות והמצליחות ביותר בתל-אביב.

הדראגסטור סגור מיסעדת הדרגסטור שבדינגוף עומדת סגורה ומסוגרת. אחרי שהעירייה לא

שנייה כדאי להתבצר במקומות היקטנים ולסגת 15 שנים אחורנית. בכל עיר אחרת היה ראש-העירייה מתגאה במקום כזה, ואני יודע מי מקורות מוסמכים. שהוא מפרגן לי מיסעדת סוקיאקי, אבל הוא מנוע מלבקר בה. יש כמה גורמים בעירייה המפריעים לו.

לפי החוק חייב העסק, אפילו אם הוא רשום כחברה, להירשם על שם מנהל העסק. ואם הוא רוצה להוריש את העסק או למכור אותו למישהו אחר, הפראייר שקונה את העסק המחודש חייב רשיון מחודש. הקריטריון הזה מתאים למכונות עם כל הקשיים, אני חושב במחשבה שבה שנייה שלא אפסיק לתכנן מקומות חדשים בעיר, אבל לעולם לא אבנה בלי רשיון ביד. לבי כואב. נעלמה ממני חדות היצירה. עד כאן סיפורו של ג'קי רונן.

"לא רוצים עימותים"

איש המיסעדות מנפרד כץ עמד השבוע והתבונן בכאב כיצד נהרסות מירפסת מיסעדותיו. תיו, "מה אני יכול לעשות?" קונן מנפרד. "העירייה טוענת שהמירפסת סות האלה יפריעו בעתיד להולכי-רגל שעל הטיילת. האם בטיילת אין מספיק מקום להולכי רגל? בסך הכל רציתי לייפות את הטיילת. לדעתי זהו מקום אידיאלי להקמת עסקים, כי אין שם שכנים

חוקית אי-אפשר בשום אופן לתת רשיון. התלסנו, אני ושותפי, לפתוח בכל זאת ללא רשיונות. ביינתיים הבאתי כבר צוות של טכאים מחוץ-לארץ, השקענו פה מאות אלפי דולרים.

בעירייה אמרים, שבמרתף היו חריגות בנייה וגנבנו קצת שטח – את זה ניתן לסגור. אבל לי אין כוח יותר. החלטתי לוותר, למרות שמבחינה מיספטית קיב לנו דחיה של שישנה חודשים. אין לי כוח נפשי להילחם יותר בבירוקרטיה הטיפשית הזאת. את כל הכוח הנפשי שהיה לי השקעתי במקום הזה. הכל ירד לטמיון. הייתי תלוי בהבטחות. כולם אמרו: ג'קי, יהיה בסדר.

היום, כל משוגע שהולך לבנות עסק בגודל כזה יחשוב פעמיים. אם ראש-העירייה לא סגר אותי רשמית, אני סוגר את עצמי. אני לא יכול להבין דבר אחר. לא ייתכן כן שמצד אחד מאשרים חריגה של בנייה 1540 מטרים מסתריים בדינגוף סנטר, תוספת שאין לה מחיר, ומצד שני נלחמים על פרטים קטנים, כמו מיסטר מטרים מועטים. במרתף שלנו חרגנו הלא בעשרה מטרים בסך הכל!

אני חשבתי לבנות ולפתח אתר תיירותי ממדרגה ראשונה, היכול רק להוסיף לנוף הבידורי התל-אביבי שחטרים בו מקומות יוקרתיים. אך אם יומים פרטיים צריכים להתקבל בקשיים, כשאין להם עזרה ממשלתית, אז במחשבה